

KARTKA Z LITURGII

Nabożeństwo Majowe Nr 8/2013

„Panie, nasz Boże, daj nam, sługom swoim, cieszyć się trwałym zdrowiem duszy i ciała, i za wstawiennictwem Najświętszej Maryi, zawsze Dziewicy, uwolnij nas od doczesnych utrapień i obdarz wieczną radością. „

KOLEKTA Z LITANII LORETAŃSKIEJ

ODRĘBNOŚĆ NABOŻEŃSTWA OD LITURGII

Nie każde nabożeństwo, które jest sprawowane w kościele otrzymało tytuł liturgii. Akty modlitewne Kościoła można podzielić na „większe” i „mniejsze”. Większe otrzymały nazwę liturgii i tutaj należałoby wymienić takie jak: Eucharystia, Liturgia Godzin, Pogrzeb, Procesja. Mniejsze natomiast otrzymały nazwę para liturgii i można tutaj zaliczyć różaniec, Gorzkie Żale, Drogę Krzyżową. Nabożeństwu para liturgicznemu może przewodniczyć każdy wierny, bez spełniania szczególnych wymogów, chyba, że obecny jest kapłan, to wtedy on z racji swej funkcji przejmuje przewodnictwo. Te nabożeństwa mogą być również sprawowane w dowolnym miejscu, niekoniecznie w kościele i taką praktykę zauważa się np. przy odprawianiu tzw. majowego w pobliżu krzyży czy kapliczek poświęconych Matce Bożej. Nabożeństwa wypływają z pobożności ludowej. Nie można ich stawiać ponad Eucharystią. Liturgia cieszy się najwyższą skutecznością, bowiem jest czynem samego Chrystusa. Nabożeństwa zaś czerpią swoją skuteczność z modlitwy Kościoła – **ex opere operantis Eccelsiae**. Niepokojącą więc sytuacją jest wychodzenie po nabożeństwach z kościoła, nie zostawszy na Eucharystii. **Uczestnictwo we Mszy św. jest ważniejsze niż udział w nabożeństwach!**

MARYJA PROWADZĄCA DO KOŚCIOŁA I W KOŚCIELE

„Dzieci się nie wysła do kościoła – dzieci prowadzi się do kościoła”. Zasada, którą w różnej formie powtarzają duszpasterze oraz wszyscy zatroskani o życie Boże we wspólnocie Kościoła (kapłani i świeccy) jest zasadą, która może zastanawiać, gdy mówimy w tej chwili o Matce Bożej i Jej powierzaniu się w czasie nabożeństw majowych. Nie rozwijam tu tematu Kościoła (pisanego dużą literą, jako wspólnoty), ani naszej obecności w kościele (małą literą, jako świątyni, budynku), gdyż będzie jeszcze czas, by więcej uwagi poświęcić temu, że Matka Boża jest Matką Kościoła. „Dzieci prowadzi się do kościoła”... Czas nabożeństw majowych to kolejna okazja do odkrywania swojego dzieciństwa oraz tego, iż jesteśmy dziećmi kochanymi, o których troszczy się Bóg... Patrzymy na przykład małych dzieci, małych świętych i widzimy, że Bóg wybrał to, co małe i słabe w o czach świata. W czasie nabożeństwa majowego jesteśmy, jako dzieci; czy mamy 6 lat, 16, 36 czy 86 lat, zawsze jesteśmy dziećmi Bożymi - tylko czy posłusznymi, kochającymi? Więc w czasie tych nabożeństw, kiedy wpatrujemy się w Najświętszy Sakrament i z miłością wypowiadamy, śpiewamy słowa Litanii Loretańskiej (do publicznego odmawiania w Kościele została ona zatwierdzona w 1601 roku przez papieża Klemensa VIII), przez te wezwania uczymy się jak Maryja kochała i kocha Boga, jak my przez Nią jesteśmy prowadzeni do kościoła i prowadzeni w Kościele, jako wspólnocie. Jeszcze bardziej i ponad wszystko dzięki łasce Bożej i Jej modlitwie miłujemy się wzajemnie.

POSŁUGA MINISTRANTA PODCZAS NABOŻEŃSTWA MAJOWEGO.

Formy celebrowania „Nabożeństwa Majowego” są różne, jednakże skupimy się na tym jednym, które wymaga największego zaangażowania Służby liturgicznej ołtarza. Na samym początku kapłan lub diakon wystawia Najświętszy Sakrament. Następnie podchodzą ministranci z kadzidłem i łądką, następuje zasypanie i okadzenie przez celebrans monstrancji z Najświętszym Sakramentem. Odmawiana jest bądź śpiewana litania loretańska oraz mogą być dołączone do niej jakieś rozważania, dlatego należy podać celebransowi odpowiedni tekst. Wedle zwyczaju parafii może nastąpić modlitwa różańcowa, bądź homilia. Teraz dochodzimy do momentu kończącego nabożeństwo majowe. Śpiewana jest pieśń przed błogosławieństwem i wówczas przychodzą ministranci z kadzidłem i łądką przed ołtarz, następuje zasypanie i okadzenie przez celebrans monstrancji z Najświętszym Sakramentem. Kapłan bądź diakon wstaje i odmawia kolektę. Bezpośrednio po niej, ministrant nakłada welon na ramię celebransa. Następuje błogosławieństwo Najświętszym Sakramentem, w tym czasie można używać dzwonek lub gongu, wedle zwyczaju parafialnego. Celebrans zdejmuje welon oraz chowa Najświętszy Sakrament do tabernakulum.

WYJAŚNIENIE WYBRANYCH WEZWAŃ Z LITANII LORETAŃSKIEJ

Domie złoty - Maryja – podobnie jak złoto – jest piękna, trwała niezmienna w realizowaniu swojego powołania i oddaniu Bogu. Powiązane jest to też ze świątynią - Domem Bożym (Maryja Domem Bożym) zbudowanym przez Króla Salomona w Jerozolimie opływającej w złoto.

Zwierciadło Sprawiedliwości - Sprawiedliwy człowiek, to ten, który całym swoim sercem przylgnął do Bożej woli. Maryja spełnia rolę lustra, jest odbiciem Boga, zwierciadłem Jego Sprawiedliwości.

Wieża z Kości Słoniowej - Słoń uważany jest za zwierzę o niezwykłej mocy i silnej budowie kości, które może unieść każdy ciężar. Tytuł ten świadczy o tym, jak wielkie znaczenie posiada Maryja w oczach ludzi wierzących. Jako Wieża z kości słoniowej łączy w sobie dwa elementy: siłę i piękno.

